

EL LLIBRE CIENTÍFIC A LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Antoni Furió

Del miler llarg de títols que nodreixen el fons editorial de les *Publicacions de la Universitat de València*, una bona part és constituït per llibres de caràcter científic i tècnic. Un camp que es vol potenciar cada vegada més, tant pel que fa a les obres de recerca i de consulta com a les d'assaig i divulgació, i no deixar-lo confinat en els circuits sempre més limitats de l'especialització. En efecte, el llibre científic és present, de manera notable, en les tres grans àrees o línies que configuren la política editorial de la Universitat de València: dotar de materials docents i d'aprenentatge professors i estudiants, difondre la investigació bàsica en les diferents àrees de coneixement i promoure la difusió del coneixement científic entre un públic més ampli que l'estrictament especialitzat.

El primer objectiu el cobreix la sèrie "Materials" de la col·lecció "Educació", destinada a la publicació de manuals sobre els diversos camps del saber acadèmic i de la qual han aparegut ja una trentena de títols. Entre ells *Fonaments de bioquímica*, un veritable *best-seller* del qual preparem ja la quarta edició. No puc aturar-me ara en una relació detallada d'autors i de títols, que donarien una millor idea del tenor de la col·lecció, però sí que voldria almenys destacar tres fets: el rigor de continguts i l'excel·lència formal dels llibres, que estan lluny de ser la mera edició d'apuntes del professor a què ens tenen acostumats algunes editorials poc escrupoloses; la bona acollida que han tingut tant dins com fora de la Universitat; i el fet que la majoria han aparegut en català, amb la qual cosa no sols es proveeix professors i estudiants d'una eina utilíssima per a la transmissió dels coneixements, sinó que es contribueix de manera ben eficaç a la normalització de l'ensenyament en la nostra llengua.

La segona gran àrea, la de la difusió de la investigació bàsica, és atesa fonamentalment pels mateixos departaments i instituts universitaris. I ací cal destacar de manera molt especial la important tasca duta a terme en els últims trenta anys per l'Institut d'Estudis Documentals i Històrics sobre la Ciència, impulsat per José M. López Piñero i que publica dues grans col·leccions de monografies, de reconegut prestigi en el món científic:

els "Cuadernos Valencianos de Historia de la Medicina y de la Ciencia", amb més de cinquanta títols, i els "Cuadernos de Documentación e Informática Biomédica". I l'últim, fruit del qual ha estat la revista *Cronos*, dirigida per Víctor Navarro i José Luis Fresquet. Per la seua part, el Seminari d'Estudis sobre la Ciència, animat per Josep Lluís Barona, s'ha mostrat igualment fecund amb la seua col·lecció "Ciencia Veterum" i les tres sèries –"Monografies", "Clàssics i documents", i "Trobades"– que la componen.

Finalment, una universitat com la de València, molt sensibilitzada també per la seua dimensió social i el seu paper de dinamitzador cultural, no pot deixar d'atendre també la divulgació del coneixement científic entre el gran públic.

A ell està adreçada la col·lecció "Cultura Universitària Popular", que s'inventà Vicenç Rosselló i que ha donat ja una trentena de títols, entre els quals *La vegetació al País Valencià*, de Manuel Costa, tot un clàssic. I, sobretot, la col·lecció "Sense Fronteres", coeditada conjuntament amb Edicions Bromera, que es nodreix fonamentalment, però no exclusivament, del Premi Europeu de Divulgació Científica, i en la qual han vist la llum títols ben suggestius, com ara el darrer que ha aparegut, *El taller de la memoria*, de Juan Carlos López. Una gran aposta editorial, que s'aprofita de la solvència i l'entusiasme de Martí Domínguez i Juli Peretó i que de moment està obtenint una molt bona acollida per part dels lectors.

Són ells dos, i això és just que ho reconega el director de Publicacions, els qui han impulsat, juntament amb Guillermo Quintàs, director de la citada col·lecció "Estudis", aquesta nova empenta del llibre i dels temes científics a la nostra Universitat, que no es limita a les col·leccions esmentades, sinó que s'estén també a les publicacions periòdiques: en primer lloc, aquest MÈTODE que el lector té entre les mans, una revista d'orientació clarament científica, i, encara, *L'Espill*, aquella revista fundada per Joan Fuster fa vint anys i que ara reapareix amb voluntat d'estimular la reflexió crítica i el debat d'idees, i en la qual els temes i la cultura científica han d'ocupar un lloc privilegiat.

